

СЛЪНЧЕВА РАДОСТЪ

Отъ чиста свежестъ грѣятъ небосклонитѣ
и слънцето люлѣе пролѣтѣта,
отъ люлката тя слиза върху клонитѣ
и сипе снѣженъ цвѣтъ и ведрина.

Просторитѣ разтварятъ си прозорцитѣ
да пуснатъ водопади свѣтлина
и чучулиги учатъ си уроцитѣ
да срещнатъ съ бодри химни пролѣтѣта.

Азъ чувствамъ какъ лжчитѣ свѣтлоалени
попиватъ се отъ Божата земя
и малкитѣ дръвчета сж изправени
като отъ сънь пробудени деца.

Съ очитѣ си оглеждатъ се очудено,
какъ слънцето по клонитѣ тече
и чуватъ да тупти отъ сънь пробудено
въ стеблата млади по едно сърдце.

Отъ чиста свежестъ грѣятъ небосклонитѣ
и слънцето люлѣе пролѣтѣта,
отъ люлкитѣ тя слиза върху клонитѣ
и сипе снѣженъ цвѣтъ и ведрина.

Богданъ Овесянинъ